

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valót.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az állampolgári érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek névvel, jeligével, illetve ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

- (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
- (2) Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságot./ Részletek az **Alaptörvény VIII. cikk-éből**/

*

3. § A Magyar Köztársaságban a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók... /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből**/

*

4./ § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. /Részletek a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló **2010. évi CIV. törvényből**/

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

a **MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE /MÚOSZ/**

Küldöttgyűlésének tagja

Meddig lehet balesetveszélyes az aszfaltozott út?

Csodálatos dolog a demokrácia? Van, akinek igen, van, akinek nem. Ennek megítélése korántsem egyszerű. Miért? Mert léteznek az életben egyenlők, meg egyenlőbbek, s az egyiknek sikerül, a másoknak nem.

Nagyon gyakran a devianciát, vagyis a társadalom normáitól eltérő magatartást emelik példaként az emberek elé. Következésképpen, a jót büntetik, a rosszat felmagasztalják. Hát ezért nem tetszik nekem igazán a "demokráciásdi". Gyanítom, rajtam kívül még sokan vannak ezzel így.

Vagy személyesen megy az ember az illetékes helyre ügyes-bajos dolgait intézni, vagy levelet ír. A kapott válasz pedig mindegyik esetben gyakran semmitmondó, érdem nélküli, amolyan panel-tartalmú. Még akkor is, ha nyomós érvekkel alátámasztott közösségi problémáról van szó. Íme ennek egyik legfrissebb példája:

A Budapest XVI. kerületében lévő Sarkad utca lakói 2011. október 6-ai keltezéssel küldtek beadványt a [helyi önkormányzat Polgármesteri Hivatalához](#), kérve, hogy [az ottani földes közlekedési terület helyén újonnan kialakított aszfaltozott úton rendeljenek el forgalomkorlátozást](#). Az indok:

E szűkebb térség úgymond élhető volt, amíg nem kapott szilárd útburkolatot az utca, amely azóta kezdi átvenni a főútvonal szerepét, ugyanis erre járnak nemcsak a motorosok, személygépkocsik, de a többtonnás teherautók is, kikerülve ez által a Csömöri és Szlovák út [sarkán lévő közlekedési csomópontot](#). A sűrű járműforgalom bizony zavarja a lakók nyugalmát. De van itt egyéb baj is: tudniillik [a környéken nagyon sok kisgyerek él, akik az említett utcában található zöld grundra járnak focizni, játszani, így rájuk fokozott veszélyt jelent az arra közlekedő sok autó, amelyek részére forgalomlassító táblák felszerelése szükséges](#).

Az érintett utcabelieknek nincs arról tudomásuk, hogy [helyhatósági képviselő](#), vagy [szakhatósági munkatárs](#) járt volna a helyszínen, vizsgálat céljából, ám ennek ellenére tavaly november elején [elutasító reagálás](#) érkezett a címzettől. A hivatkozás lényege, hogy [a szóban forgó útszakaszon 6 db forgalomcsillapító küszöb van elhelyezve, ami elegendő az ott haladó járművek sebessége korlátozásához](#).

Mivel napi gyakorlat bizonyítja, hogy ez a „küszöbös” megoldás hatástalan, hiszen az autók jó része továbbra is sebességre szinte tekintet nélkül halad arrafelé, ezért a lakók újra megfogalmazták igényüket, amit több mint 20 aláírással ismét eljuttattak az [önkormányzati hatósághoz](#). Hogy onnan járt-e valaki terepszemlézni, arról nincs értesülésük az érintett családoknak, ám megint kézhez kapták az újabb írásbeli reagálást, melyet ezúttal [Kovács Péter](#) polgármester írt alá, aki [megismételte a megelőző és elutasító érveket](#).

E rendezetlen helyzetből óhatatlanul következettnek arra a Sarkad utca lakói, hogy [a kerületükben nem lehet minden rendjén a népakarat érvényesülésével, a néperdek szolgálatával](#). Annak jogi szabályozását ugyanis áttekintették, s nem találtak benne olyan kitételt, miszerint a közlekedésbiztonság műszaki intézkedéseikhez megtörtént drámai esetet-eseteket szabhat feltételként az önkormányzat, amelynek feladata a helyi közutak és közterületek fenntartása, de aligha úgy, hogy abból [baleset is származhat!](#)

Pedig ez utóbbira már majdnem sor került idén tavasszal, amikor egy **10 év körüli fiú az aszfalozott úton biciklizve ütközött autóval**. Szerencsére mindez nem járt súlyosabb sérüléssel. **De vajon hogyan végződik majd a következő ilyen eset?**

Bóna Zoltán István

Szerkesztői megjegyzés:

Egyéni tapasztalatom ismertetésével kezdem: a **szocializmus** idején jómagam is dolgoztam a tanácsi rendszerben, afféle községgazdai státusban, ahol a település közlekedési körülményeinek jobbítása is a teendőim közé tartozott, mégpedig a munkákhoz szükséges anyagi fedezet biztosítása vonatkozásában. Ha e tárgykörben lakossági jelzés, észrevétel, panasz, közérdekű bejelentés, javaslat, vagy konkrét igény érkezett a hatóságunkhoz, a szükséges helyszíni kivizsgálásban mindig részt vettek a terület tanácstagjai, akiknek egyetértésével születtek meg a döntések.

A főhivatású, belpolitikai **újságíróként** eleddig már négy évtizednél is jóval hosszabb idejű tevékenységem során, amikor is szinte állandóan fókuszáltam a helyi közigazgatásra, az alábbiakat tudtam meg:

A helyhatósági eljárás-intézkedés azért volt szinte teljesen zökkenőmentes már a kezdettől fogva, mert az **1949. évi XX. törvény**, tehát a **Magyar Népköztársaság Alkotmánya 32. §-nak (1) pontja** világosan előírta: A helyi tanácsok munkájukban közvetlenül a lakosságra támaszkodnak, biztosítják a dolgozók tevékeny részvételét, kezdeményezését és ellenőrzését az államhatalom helyi gyakorlásában.

Ugyanezen **§ (2) pontja** pedig így rendelkezett: A helyi tanácsok kötelesek a választóknak évenként legalább kétszer beszámolni a működésükről.

A **Kádár-rendszerben** módosított **Alkotmány** Tanácsok-ról szóló fejezete megőrizte az előzőekben említetteket, sőt, leszögezte: A Tanács képviseli a lakosság érdekeit, működési területén megvalósítja a dolgozó nép önkormányzatát.

De mi történt a rendszerváltozás után? Hát nem kevesebb és nem több, mint hogy a módosított **Alkotmány** helyi önkormányzatokról szóló szakasza már nélkülözte a lakosságra támaszkodás, a dolgozók tevékeny részvétele, kezdeményezése és ellenőrzése, a működésről a választóknak beszámolás, valamint a lakosság érdekeinek képviselete kitételeket, s helyette a helyi közügyek önálló, demokratikus intézéséről, a közhatalomnak a lakosság érdekében való gyakorlásáról rendelkezett. A legújabb, az idei esztendőől hatályos **Alaptörvény** pedig már mindössze ekképpen definiál: Magyarországon a helyi közügyek intézése és a helyi közhatalom gyakorlása érdekében helyi önkormányzatok működnek.

Nos, az utóbb említett működés lehet példamutató, kevésbé jó, sőt, talán elfogadhatatlan is, pedig a **helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 3. § (1) pontja** eléggé egyértelmű: A helyi önkormányzat érvényre juttatja a népfelség elvét, helyi közügyekben demokratikus módon, széles körű nyilvánosságot teremtve kifejezi és megvalósítja a helyi közakaratot.

Óhatatlan kérdés azonban, hogy: egy utcabeli igény, kérelem mennyiben minősül helyi közügynek, közakaratnak, például a főváros XVI. kerületének Sarkad névre hallgató utcájában?

Hogy az előzőkre választ kaphassunk, e sorokat eljuttattuk **dr. Pesti Imre** úrhoz, a területi önkormányzatok felügyeletét ellátó **BUDAPEST FŐVÁROS KORMÁNYHIVATALA** kormány megbízottjához, akinek az ügybeli közbenjárását kérjük, meg azt, hogy informáljon a történetekről! Ennek felhasználásával tájékoztatjuk majd olvasóinkat, **NYILT FÓRUMUNKBAN**, a világhálós **népújságunkban**, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG**-ban, mégpedig a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól rendelkező **2010. évi CIV. törvény**-ben foglaltaknak, így a hitelességnek, pontosságnak, a tény- és időszerűségnek, a sokoldalúságnak és a kiegyensúlyozottnak megfelelően!

2012. október 10.

Velkei Árpád
rovatszerkesztő

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a **rendszerváltozás veszteségeinek** készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG!-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
